

Predică prin fratele EWALD FRANK

- cernerea grâului -

Zürich, duminică 31.07.1988

Să citesc din prorocul Isaia capitolul 52; poate că începem cu versetul 6. Pot să vă rog să ne sculăm în picioare pentru aceasta? Isaia capitolul 52 de la versetul 6: *„De aceea poporul Meu va cunoaște Numele Meu; de aceea va ști, în ziua aceea, că Eu vorbesc și zic: „Iată-Mă!” Ce frumoase sunt pe munți, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mântuirea! Picioarele celui ce zice Sionului: „Dumnezeul tău împărățește!” „Iată, glasul străjerilor tăi răsună; ei înalță glasul, și strigă toți de veselie; căci văd cu ochii lor cum Se întoarce Domnul în Sion. Izbucniți cu toate în strigăte de bucurie, dărâmaturi ale Ierusalimului! Căci Domnul mângâie pe poporul Său, și răscumpără Ierusalimul. Domnul Își descoperă brațul Său cel sfânt, înaintea tuturor neamurilor; și toate marginile pământului vor vedea mântuirea Dumnezeului nostru.”* *„Plecați, plecați, ieșiți din Babilon! Nu vă atingeți de nimic necurat! Ieșiți din mijlocul lui! Curățiți-vă, cei ce purtați vasele Domnului! Nu ieșiți cu grabă, nu plecați în fugă; căci Domnul vă va ieși înainte și Dumnezeul lui Israel vă va tăia calea.”*

Să ne rugăm: Doamne, Dumnezeul nostru, Creatorul cerului și al pământului, Tu, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov, Tu, Dumnezeul lui Israel ai devenit Dumnezeul nostru prin Isus Hristos, Domnul nostru. Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău sfânt. Îți mulțumim pentru prezența Ta. Îți mulțumim, pentru că Tu vei lucra în mod puternic prin Duhul Tău. Tu cunoști și mijlocirile, dorințele de rugăciune, Tu cunoști toate necazurile. Iubitule Domn, noi Te rugăm împreună, vino în mijlocul nostru, leagă toate rănile, mângâie pe cei întristați, lasă-ne să vedem cum Te întorci la poporul Tău, cum Te descoperi, cum binecuvântezi, cum mântuiești, cum botezi cu Duh și cu foc, cum pecetluiești pentru ziua schimbării trupului nostru. Iubitule Domn, noi aici suntem, ne închinăm înaintea Ta, căci Tu ești sfânt și iarăși sfânt, o, Doamne. Toate țările sunt pline de cinstea Ta. Iartă-ne scăpările noastre, tot ceea ce nu Ți-a plăcut în

cuvinte și în fapte, în gânduri. Ia de la noi aceste lucruri, o, Doamne. Fii Tu în acest ceas Marele nostru Preot. Tu ești Acela, nu după rânduiala lui Aaron, ci după rânduiala lui Melhisedec. Aleluia! Tu ai intrat în Locul prea sfânt ceresc cu propriul Tău sânge sfânt, l-ai adus pe Tronul de har și acum sângele Tău vorbește pentru noi, pentru toți aceia care au primit har, pentru toți cei răscumparați, pentru toți cei împăcați. Ia orice gând al judecății și al ruperii interioare, al reproșurilor, scoate Tu totul din noi. Fie ca noi să le punem la picioarele Tale și să le lăsăm acolo. Fă-ne un bine, după marele Tău har, Tu mare Dumnezeu. Treci pe lângă noi cu slava Ta, cu frumusețea Ta. O, cât îți mulțumim că ni Te-ai descoperit. Tu ne-ai făcut de cunoscut Cuvântul Tău și Numele Tău. Noi știm cine ești Tu: ești Cel dintâi și Cel din urmă, Cel ce este, Cel ce a fost și Cel ce va veni, Cel Atotputernic. Înainte ca să fi fost Avraam ai fost Tu. Doamne, punem sub sângele Mielului această adunare, și Te rugăm arzător ca Duhul Tău cel sfânt să ne călăuzească. Fie ca toți aceia care sunt prezenți aici, sau care vor asculta mai târziu casetele, să fie siguri că Tu ai vorbit cu noi toți. Dăruiește-ne har să primim Cuvântul Tău într-o inimă plăcută și bună, să-l credem, să-l mișcăm și să-l păzim. Ție-ți spunem mulțumire pentru toate, în Numele lui Isus. Amin. Vă rog să vă așezați.

Timpul trece de fiecare dată foarte repede. Eu m-am gândit că vom mai cânta câteva cântări. Mă gândesc acum la o cântare: „Atât de tare vreau eu să stau de partea lui Isus.” Mulțumesc. Eu vreau să-l rog pe fratele Müller din Austria să ne salute în Numele Domnului. Vino te rog acum în față. Noi am avut o adunare minunată în Salzburg ieri și ne-au fost transmise salutări și el le va transmite, și mai am și salutări deosebite din Anglia. Sunt salutări deosebite. În legătură cu ele este și o dorință de rugăciune. Acolo, un reprezentant al Islamului, i-a provocat până acum pe toți vorbitorii de la TV, în legătură cu dumnezeirea. El a spus din Scriptură, din Vechiul Testament că a existat doar un singur Dumnezeu, că poate să existe doar un singur Dumnezeu; și toți reprezentanții creștini - și eu spun acum acesta spre rușinea întregului creștinism - toți reprezentanții creștini nu i-au putut astupa gura acestui bărbat, nu l-au putut birui. Și acum au venit oamenii la mine și au spus: „Nu ai fi tu bărbatul potrivit ca să aduci

lucrurile la un numitor comun?” Eu am spus: „Dacă Dumnezeu vrea, eu voi sta la dispoziție.” Dar asta va mai dura puțin. Este pur și simplu pe inima mea, să arăt din Vechiul Testament cum însuși Dumnezeu S-a descoperit și totuși a rămas Dumnezeu. Amin! Asta și musulmanii s-o audă. Amin! Frate Müller:

Iubiți frați și surori, eu vreau să vă salut în Numele scump al Domnului nostru Isus Hristos. Și pe mine mă bucură ca după câțiva ani să mă aflu în mijlocul vostru. Noi primim casetele de fiecare dată și vreau să mulțumesc acum pentru aceasta fratelui Graff, care se ostenește. De fiecare dată acestea sunt o binecuvântare pentru noi, dar este totuși altceva să fii prezent aici. Deci, cum deja a pomenit fratele meu, ieri în Salzburg Dumnezeu ne-a binecuvântat bogat și noi credem că El și astăzi va continua să ne binecuvânteze. Primiți și salutările fraților din Austria.

Și încă ceva, un mic sfat: iubiți frați și surori, deja de la început să ținem inima deschisă, să nu așteptăm sfârșitul predicii și poate că apoi, după predică, să așteptăm și o binecuvântare de la Dumnezeu. Nu, ci Dumnezeu ne binecuvântează prin Cuvântul Său și Cuvântul Lui este viu pentru noi. Fie ca Dumnezeu să ne binecuvânteze pe noi toți din bogăția harului Său. Mulțumesc.

Fratele Russ, fratele Schmidt, și mulți alții cu care suntem într-o legătură interioară în Dumnezeu, transmit de asemenea salutări de fiecare dată. Haideți să intrăm în cercetarea Cuvântului. Căci ce ar fi mai important decât să aflăm voia lui Dumnezeu, din Cuvântul lui Dumnezeu? Și cum fratele Müller a spus-o deja, de fiecare dată să fie o dorință a inimii, de la început să fim în temă, să mergem cu predica, să ne deschidem inimile noastre. Să nu așteptăm binecuvântarea lui Dumnezeu la sfârșitul predicii. Voi știți că acesta este de fapt un obicei tradițional în bisericile de stat: oamenii așteaptă până când cel duhovnicesc exprimă la sfârșit binecuvântarea. Dar în adunările sfinților nu aștepti până când cineva exprimă binecuvântarea. Noi așteptăm ca Dumnezeu să ne binecuvânteze sub propovăduirea Cuvântului. Căci binecuvântarea noastră nu vine de la acela care face trei cruci în față și spune o propoziție cu buzele lui. Binecuvântarea noastră vine de la Acel Dumnezeu care a făcut cerul și pământul, de la Dumnezeul lui Avraam, care a vorbit cu el și i-a zis: „*Voi face din tine un neam*”

mare, și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare, și vei fi o binecuvântare.”

Fie că voi o credeți sau nu, dar noi suntem binecuvântații Domnului. Noi acum ne gândim la încercările noastre și la unele lucruri care nu ne pică bine, și după care urmează întrebarea: „Suntem noi cu adevărat binecuvântații Domnului? De ce ni s-a întâmplat acum lucrul acesta? Și de ce acum ni s-a întâmplat iarăși aceasta? Și de ce este acum așa și nu altfel?” Astăzi noi intrăm în Cuvânt ca să arătăm că toți copiii lui Dumnezeu în Vechiul și Noul Testament, nu au mers pe o cale plină de trandafiri sau s-au odihnit pe ea, ci au trebuit să meargă pe căi abrupte și pline de spini. Dar Domnul a fost ținta lor, a fost Calea lor, a fost Adevărul lor, a fost Viața lor și prin aceasta, prin puterea Lui au putut birui totul și ei vor fi socotiți în gloata biruitorilor. Nu vă uitați la voi înșivă, nu vă uitați la mulțimea încercărilor... Nu vă uitați la micile dureri trupești sau de natură duhovnicească, ci uitați-vă la Domnul. El va face totul bine și la sfârșit totul va fi minunat. Se spune în popor: „Dacă sfârșitul este bun, totul este bun.” Și Iacov scrie în capitolul 5: *„Frații mei, luați ca pildă de suferință și de răbdare pe prorocii, care au vorbit în Numele Domnului. Iată, noi numim fericiți pe cei ce au răbdat. Ați auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov, și ați văzut ce sfârșit i-a dat Domnul.”* Și acum ne gândim la proroci, despre care este de fapt vorba aici, și Domnul nostru spune: „Pe care care proroc, pe care trimis al lui Dumnezeu, nu l-ați împroșcat voi cu pietre?” Ei au trebuit să meargă pe căi pline de spini, dar au purtat sămânța aleasă. Și dacă noi purtăm această sămânță aleasă a Cuvântului nefalsificat al lui Dumnezeu, atunci și noi trebuie să mergem pe aceleași căi, să luăm asupra noastră aceleași suferințe, să fim neînțeleși, să ieșim în afara taberei și să purtăm ocară lui Hristos. Ce a spus Isus, Domnul nostru? *„Eu nu umblu după slava care vine de la oameni. ...Cum puteți crede voi, care umblați după slava, pe care v-o dați unii altora, și nu căutați slava care vine de la singurul Dumnezeu?”* Există oameni care doresc să facă ceva spre cinstea lui Dumnezeu.

În călătoria spre Zürich, când am mers prin împrejurimi minunate, prin Austria și Elveția, m-am gândit la o predică a fratelui Branham cu titlul: „Dumnezeu în Univers, Dumnezeu în Hristos,

Dumnezeu în poporul Lui.” Și apoi m-am gândit că dacă privim în creație chiar și astăzi mai vedem rânduiala divină așa cum a fixat-o El de la început. El a spus: „*Să dea pământul verdeață, iarbă cu sămânță, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânța lor pe pământ.*” Peste tot viața a fost pusă înăuntru, înmulțirea, și așa mai departe. Până astăzi în întregul univers, în creație, este totul așa cum a rânduit Creatorul. Și încă nu a existat nimeni care să fi avut idei de îmbunătățire. Există doar din aceia care observă că omul este acum în stare să strice armonia divină a creației divine. Dar îi aducem lui Dumnezeu mulțumiri pentru minunata făgăduință că va face un cer nou și un pământ nou în care va locui neprihănirea. Și este scris: „*lucrurile dintâi au trecut. ...Iată, Eu fac toate lucrurile noi.*”

Noi să vedem și partea a doua a acestui titlu triplu: să-L vedem pe Dumnezeu în Hristos. El a putut spune: „*Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine; credeți cel puțin pentru lucrările acestea.*” Asta a fost o expresie clară și răspicată. O putem găsi în Evanghelia lui Ioan, în capitolul 14, o putem citi începând cu versetul 11. Și apoi eu mă gândesc acum la minunatul Cuvânt din Coloseni capitolul 2, care ar trebui să ne călăuzească mai departe, din partea a doua în partea a treia din această temă a prediciei fratelui Branham. Despre Hristos este spus aici: „*Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii. Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărei domnii și stăpâniri.*” Cei mai mulți se opresc la versetul 9. Ei sunt fericiți că Dumnezeu S-a descoperit în Hristos, că Dumnezeu a fost în Hristos. Dacă toată plinătatea Dumnezeirii s-a descoperit trupește aici pe pământ în Isus Hristos, Domnul nostru, și cu aceasta nu ar fi fost legat scopul divin ca și noi să fim incluși, atunci nu ne-ar fi ajutat la nimic. Tot ceea ce a făcut Dumnezeu, a făcut pentru noi. Noi suntem lucrul principal în ochii lui Dumnezeu. O întrebare: „De ce a devenit Dumnezeu om? Numai pentru că a vrut El să devină om?” Nu, ci pentru ca omenirea să fie răscumpărată.

Eu am spus ieri în Salzburg: Dumnezeu a devenit om, pentru ca noi să devenim divini. Domnul a luat chip de rob, pentru ca noi, care am fost dați robiei, să fim schimbați în chipul Lui și să devenim fii și fiice ale lui Dumnezeu. Nu să devenim cândva, ci noi am

devenit. Singurul lucru care a mai rămas este schimbarea acestui trup muritor. Asta este! Răscumpărarea ta și a mea, iertarea ta și a mea, viața veșnică, înfierea, mântuirea, harul, noi le-am primit, de aceea avem dreptul să ne lăudăm cu aceasta.

Acum intrăm în acest punct sau în această temă principală: căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii. Minunat, minunat! Noi spunem „da” și „amin”. Noi Îl vedem pe Dumnezeu în creație. Noi spunem: „Ce mare ești! Cât de minunat ai rânduit Tu totul!” Noi acum ne uităm la Hristos și vedem că în El s-a descoperit pe pământ toată plinătatea Dumnezeirii într-o formă trupească. Și acum versetul 10: *„Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărei domnii și stăpâniri.”* Putem spune „amin” aici? Uitați-vă, iubiți frați și surori: noi trebuie să vedem un lucru: de fiecare dată să-i dăm dreptate lui Dumnezeu în ceea ce spune El prin Cuvântul Lui, iar pe Satana să-l demascăm de fiecare dată ca mincinos, atât pe el cât și ceea ce spune el. Am înțeles noi acest lucru? Noi trebuie să-I dăm dreptate lui Dumnezeu de fiecare dată, chiar dacă ochii noștri văd altceva și urechile noastre aud altceva; noi trebuie să ne punem de partea lui Dumnezeu. Cum a fost cu Avraam? El a devenit tot mai slab. Da, da, după trup. Dar după duh, el a devenit tot mai tare. Și noi vedem despre ce este vorba. El nu s-a uitat la trupul lui slab, ci, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut, s-a uitat la Cel nevăzut, care cheamă lucrurile care nu sunt ca și cum ar fi. El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu. Noi suntem sămânța lui Avraam. Noi nu suntem în fărâdelege. Dacă noi ne uităm la trupul nostru și spunem: „Da, da, momentan nu merge prea bine”, în cazul acesta nu procedăm corect. Aceasta este o observație firească, dar noi nu ne oprim aici. Noi facem un al doilea pas și ne uităm la Domnul, care *„era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărâdelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”* Acesta este pasul credinței, calea credinței pe care trebuie să mergem pur și simplu; altceva nu există pentru noi.

Acum vom cerceta câteva versete din Scriptură și eu știu dinainte că vor fi o binecuvântare mare pentru voi. Din Evrei vreau să citesc. Citesc acum spre mângâierea noastră, pentru întărirea noastră, pentru zidirea noastră. Evrei capitolul 2, de la versetul 7

până la 9: „L-ai făcut pentru puțină vreme mai pe jos de îngeri, l-ai încununat cu slavă și cu cinste, l-ai pus peste lucrările mâinilor Tale; toate le-ai supus sub picioarele lui.” În adevăr, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus.” Dar mergem mai departe: „Totuși, acum, încă nu vedem că toate îi sunt supuse. Dar pe Acela, care a fost făcut „pentru puțină vreme mai pe jos decât îngerii”, adică pe Isus, Îl vedem „încununat cu slavă și cu cinste”, din pricina morții, pe care a suferit-o; pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți.” Cât de minunat a împărțit scriitorul lucrurile aici. Totul i-a fost supus Lui, nu a rămas nimic, nici moarte, nici iad, nici un drac, nimic nu a rămas pe dinafară, ci totul i-a fost pus sub picioare. Și apoi, Pavel ne arată aici planul lui Dumnezeu. Cei mai puțini credincioși nu înțeleg acest plan. Pentru ei, din clipa când a înviat Isus a treia zi, moartea nu ar mai trebui să fie. Moartea este biruită: „Moarte unde-ți este ghimpele, iadule unde-ți este biruința?” Dar moartea și locuința morților vor fi aruncate în iazul de foc în ziua de apoi, nu ieri sau azi.

Deci observăm că Dumnezeu are un plan de mântuire. Câți dintre noi cred că Isus Hristos a fost sămânța care a venit prin femeie, conform făgăduinței din Geneza 3:15? Cine crede că sămânța femeii va veni ca să zdrobească capul șarpelui? „Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.” Cine crede că asta s-a întâmplat? Amin, amin! Asta s-a întâmplat! Și lăsați-mă acum să vă spun, pentru ca tensiunea să nu crească. Pentru un copil al lui Dumnezeu moartea nici nu mai există ca o îngrozire. Moartea, ca despărțire, nici nu mai este. Moartea se îngrijește doar ca noi să fim transportați din timp în veșnicie, și în afară de asta nimic. „Moarte unde-ți este țepușul, iadule unde-ți este biruința?” Totul i-a fost supus Domnului. Voi știți, moartea înseamnă „despărțire”, dar pentru noi nu mai există despărțire. Prin moartea Aceluia care a murit în locul nostru, noi am fost împăcați cu Dumnezeu. Zidul de despărțire a fost dat la o parte; El a dărâmat zidul, a rupt zăpădul care ne era împotriva și a descoperit harul și mântuirea tuturor celor ce cred în El. Și prin credința în lucrarea desăvârșită, isprăvită, suntem și noi neprihăniți. Este clar exprimat: „până acum noi încă nu vedem că totul i-a fost supus”, dar va veni și ziua aceea. O puteți

citi în Evrei 1. Când El se va întoarce a doua oară, toți îngerii lui Dumnezeu îi vor sluji și fiecare limbă va mărturisi că El este Domnul.

Un cuvânt în legătură cu moartea și cu iadul: peste cine vor veni acestea? Nu peste noi, care suntem credincioși. Noi nu avem absolut nimic de-a face cu moartea și cu iadul. Noi avem de-a face cu fericirea și cu cerul, dar în Apoc. 6 de la v. 7, în legătură cu pecetea a patra este scris... voi știți ce este prezentat aici. Eu am nădejdea că toți ați citit cele șapte pecetei. Aici este arătat Antihristul, în cele patru stadii ale lui. Așa a primit fratele Branham descoperirea de la Dumnezeu, ca „Așa vorbește Domnul”. Există destui învățători ai Scripturii care câteodată se lasă orbiți și printr-o descriere a unei culori. Dacă este scris acolo „am văzut un cal alb”, ei sunt de părere: „Alb, o, asta este un lucru frumos.” Dar oamenii n-au priceput că aici a început acest lucru, în stadiul inițial. A fost nevoie de un proroc, la care a venit Cuvântul lui Dumnezeu. Și eu îmi aduc aminte cum a spus el în predică – se aude clar pe banda de magnetofon – „Și eu până acum am văzut-o altfel, dar astăzi către ora două după amiază, mi s-a descoperit cine este acest călăreț.” Și dacă el apoi spune: „Jaluzelele îmi erau trase. Eu am avut doar lumina aprinsă, și dintr-o dată a venit în cameră stâlpul de foc, lumina supranaturală, și apoi mie mi-a fost spus.” Eu cred lucrul acesta. Pe cât este de adevărat că Dumnezeu trăiește, și pe cât este de adevărat că Isus Hristos este Domnul nostru și Răscumpărătorul, tot la fel de adevărat este și că fratele Branham a fost un bărbat ca să ne aducă mesajul divin. Și fiți o dată sinceri: cine nu ar fi sedus de gesturile amabile ale Antihristului? Până astăzi el este îmbrăcat în alb din cap până-n picioare și peste tot este bine primit, este rostogolit covorul roșu, și apoi toată lucrarea se rostogolește. Dar încotro se rostogolește? Noi nu ne uităm la ceea ce-i orbește pe alți oameni, noi ne uităm la ceea ce a descoperit Dumnezeu în acest timp de sfârșit. Și lăsați-mă s-o spun astăzi aici clar: toți cei al căror nume nu este scris în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii, îl vor aplauda pe Antihrist și vor spune: „Încă nu a existat un astfel de om atât de amabil.” Că el poate să râdă, asta eu o înțeleg foarte bine, pentru că el se gândește în sine: „Eu pe voi de mult v-am băgat în sac.”

Dar și acest lucru vreau să-l pun pe sfeșnic. Am spus-o de câteva ori, dar eu o spun dintr-un „trebuie” divin: numai cine recunoaște prin descoperire divinitatea lui Isus Hristos, va putea să străpungă satanismul Antihristului tot prin descoperire. Toți ceilalți vor amesteca. Iar ultimul călăreț nu mai este alb, nu mai este roșu, nu mai este negru, ci aici sunt amestecate toate cele trei culori. El nu vine cu coarne, nu vine în negru, nu vine în roșu; el caută dialogul aici și colo, și cine este puțin informat știe cum toate delegațiile iudaice sau islamice sau budiste sau hinduse merg încoace și încolo, și toți se duc la el și apoi la sfârșit el se apleacă în jos. Iar cine vede fotografiile, observă că el nu sărută pământul cu buzele, ci doar pune fruntea pe pământ. Dar poporul lui Dumnezeu a primit privirea generală. Și știți ceva? Noi stăm singuri și părăsiți de toate bisericile, și nimeni nu ne înțelege. O credeți sau nu? Cine dintre voi o trăiește? Fiți o dată sinceri: cu cine putem vorbi astăzi despre astfel de lucruri? Aici stau mari bărbați penticostali; au fost deja în timpul fratelui Branham. Un bărbat renumit a spus că antihristul va fi un bărbat uriaș cu o putere mare, și așa cum astăzi se poate injecta o viață înăuntru, și el va primi o injecție și va face un pas atât de uriaș și toată lumea se va uita la Antihrist. Și fratele Branham a spus după aceea cu inima ruptă: „Cum poate să spună un astfel de bărbat că el este un învățător al Scripturii sau că el are Duhul Sfânt?” Astăzi Antihristul este căutat în Israel, este căutat peste tot, numai acolo unde trebuie nu este căutat. Eu nu pot să fac nimic pentru asta. Aceste lucruri trebuie să rămână așa până la sfârșit. Voi poate că ziceți: „Dar contează chiar atât de mult?” Absolut! Cine gândește firește în punctul acesta, acela va aluneca. Și voi știți cine a gândit odată omenește, în Matei 16. Imediat după ce Mântuitorul i-a spus lui Petru „*nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri*”, imediat după aceea a spus că Fiul Omului va suferi și va fi dat în mâinile păcătoșilor, și deja Petru explodează și spune: „*Să Te ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu Ți se întâmple așa ceva!*” Și ce a spus Domnul? „*Înapoia Mea, Satano: tu ești o piatră de poticnire pentru Mine! Căci gândurile tale nu sunt gândurile lui Dumnezeu, ci gânduri de ale oamenilor.*” Voi cu toții o puteți citi în Matei 16, acum sau acasă. Ce a fost? O gândire omenească. Nu te încrede în mintea ta când este vorba de

lucruri divine; nu te încrede în deșteptăciunea ta. Lasă înțelepciunea lui Dumnezeu să vină la Cuvânt și cunoștința divină prin descoperire, nu prin „scotocire”, ci prin descoperire, cunoștința lui Isus Hristos prin descoperirea Cuvântului și a Duhului. Și același lucru este cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Acum unii dintre voi se gândesc ce a fost cu cei din trecut. Citiți odată ce ochi unși au avut în acele zile Zwingli, Calvin, Schwengfeld, Luther. Ei au știut unde își are scaunul Antihristul. Și eu o repet acum: ei au fost denumiți secte, pentru că au fost o partidă a unei direcții principale. Și noi nu vrem acum să explicăm încotro merge această direcție, dar ea nu merge în sus. În sus merge numai direcția divină și nici o alta. Atunci s-a spus că nici unul nu a mers în cer în afară de Fiul Omului, care este în cer. Și acum ei spun că Maria s-a ridicat în slavă. Eu nu știu încotro. Dacă Domnul a spus că nimeni nu s-a suit în cer, atunci nimeni și cu asta basta. Atunci nici un om nu are dreptul să spună opusul și să se împotrivească lui Dumnezeu.

Și acum ne gândim la cuvintele lui Luther, care a spus că Antihristul nu se ridică peste Dumnezeu care este Duh și Care șade sus în cer pe scaun, ci se ridică peste Cuvântul scris, peste Cuvântul care a devenit trup. Și apoi el spune propoziția: „El crede că-i poate judeca pe toți, dar el nu se lasă judecat de nimeni.” Există doar o singură judecată și aceasta o va ține Dumnezeu. Există doar o singură Carte care va fi deschisă. Să intrăm în acest punct. Lăsați-l pe Antihrist să facă ce trebuie să facă, dar și pe Domnul nostru slăvit, să facă ceea ce și-a pus în gând să facă în aceste ultime zile în Biserica Lui. Și cine are urechi de auzit, acela să asculte ceea ce spune Duhul Bisericilor.

Aici în Apocalipsa 6, în pecetea a patra, de la versetul 7 este scris: „Când a rupt Mielul pecetea a patra, am auzit glasul făpturii a patra zicând: „*Vino și vezi!*” *M-am uitat și iată că s-a arătat un cal gălbui. Cel ce sta pe el se numea Moartea.*” Da, da, da, lucrarea este moartă. „...și împreună cu el venea după el *Locuința morților. Li s-a dat putere peste a patra parte a pământului, ca să ucidă cu sabia, cu foamete, cu molimă și cu fiarele pământului.*” Și ei vor fi în necazul cel mare, unde își vor găsi împlinirea toate aceste lucruri. Aici este vorba despre „Moartea”. Noi spunem că moartea este

biruită, și apoi vedem că totuși Moartea mai este prezentă, că mai stăpânește. Dar lăsați-mă să mai accentuez încă o dată: pentru cel credincios moartea nu este o despărțire de Dumnezeu, nu este lucrul rău, îngrozitor. Moartea are doar o singură sarcină de îndeplinit: să elibereze viața care se sfârșește, pentru ca noi să putem merge la Domnul.

Lăsați-mă să citesc de asemenea din Evrei, din capitolul 2 de la versetul 14 până la 15. *„Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca prin moarte să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul și să izbăvească pe toți aceia, care prin frica morții erau supuși robiei toată viața lor.”* Un credincios nu mai este în robie, nu mai are frica morții. Un credincios știe că moartea este biruită, iadul este învins. Ținta noastră nu mai este moartea, nici iadul; ținta noastră este cum a spus-o Domnul: *„Și oricine trăiește, și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?”* Ați citit-o voi toți? Acolo văitatul a fost mare, Marta și Maria s-au bocit și se văietau și au fost femei care au venit în mare număr și s-au văietat. Sunt câteva țări în care este un obicei: când un om moare, atunci se adună toate femeile din vecini și apoi se bocesc. Dar nu mă întrebați cum. Eu am trăit-o o singură dată. Nu vreau s-o mai trăiesc încă o dată. Eu în viața mea încă nu am mai auzit așa ceva; și când unii dintre ei au răgușit, au venit alții și au început să se bocească și văietatul a ținut până dimineața. Și eu am fost ostenit pentru că am predicat mult – fusesem într-o călătorie de misiune în țările africane și aveam nevoie de somn. În dimineața următoare l-am întrebat pe un frate: „Ce s-a întâmplat acolo?” El a spus: „A murit cineva.” Eu nu am întrebat „Cine a murit?”, ci „De ce au bocit așa?” Și el a spus: „Da, da despre asta era vorba. De aceea au bocit. Așa este obicei la noi.”

Marta și Maria și unii de acolo s-au bocit, au plâns și s-au văiat; apoi a venit Domnul și a pus capăt bocitului și a spus: „Eu sunt Învierea și Viața.” Și apoi Marta a spus: „Eu știu că va învia la înviere, în ziua de apoi.” Și asta a fost prea mult pentru Domnul. El a întrebat: „Unde l-ați pus?” Apoi a venit a doua poruncă: „Dați piatra la o parte.” Și Marta a spus: „El miroase greu.” Câteodată Dumnezeu lasă ca lucrurile să ajungă atât de departe încât și ultima

nădejde aproape că s-a terminat. Este așa sau nu? Și apoi dintr-o dată, ea a spus: „Eu acum știu: ceea ce spui Tu, asta va face Dumnezeu, asta se va întâmpla.” Și El a spus: „Lazăre, vino afară!” Și s-a întâmplat așa.

Ce este cu credincioșii? Credinciosul trăiește chiar dacă el moare trupește. Ce am auzit de la fratele Branham, când a fost transpus în Rai și a dat peste cap învățătura adventiștilor? Și ei spun că acela care moare nu mai vede și nu mai aude nimic. Nu și încă o dată nu! Domnul nostru a spus-o deja tâlharului de pe cruce: „*Adevărat, adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în Rai.*” O, cât de minunat că noi nu suntem reprezentanți ai unei învățături, ci noi Îl putem crede pe Dumnezeu liber, din toată inima și-i dăm dreptate lui Dumnezeu în toate lucrurile. De ce să existe un Rai, dacă nimeni nu va exista acolo? Dumnezeu știe exact ce face.

Vedeți, El a nimicit pe acela care a avut puterea morții. Dar poate că voi spuneți: „Noi cu toții știm că Diavolul încă mai este dezlegat.” Da, Diavolul încă mai e dezlegat. Și știți voi peste cine se aruncă el? Peste credincioși. Și eu vă spun acum pe baza Cuvântului: peste care credincioși? Nu peste cei credincioși de jumătate, nu peste aceia care cred cum vor ei. Eu vă citesc ce este scris Biblie. Luca 22:31-32: „*Domnul a zis: „Simone, Simone, Satana v-a cerut să vă cearnă ca grâul.”* Acum vine: „*Satana v-a cerut ca să vă cearnă cum se cerne grâul.*” Peste cine se aruncă el? Pentru cine și-a cerut el dreptul să se arunce? Peste grâu, nu peste ceilalți. Pe ceilalți îi lasă să meargă cu trompete și cu tobe, dar aici este scris: „ca să vă cearnă pe voi cum se cerne grâul”, nu neghina; grâul. Există un grâu. Isus a fost bobul de grâu și El a spus: „*Dacă bobul de grâu nu cade în pământ și moare, atunci rămâne singur. Dar dacă cade în pământ și moare, atunci va aduce mult rod.*” Pe cine cerne și pe cine îl scutură încoace și-ncolo? Pe cine-l lovește? Nu neghina, nu așa-zisul grâu. Vă mai citesc încă o dată: „*Simone, Simone, Satana v-a cerut să vă cearnă ca grâul.*” Să vă cearnă! Nu ca să vă stăpânească, nu să vă dirijeze, nu să vă inspire, nu să vă ducă de nas. Dar pentru ce? Un singur scop: să vă cearnă așa cum se cerne grâul. Voi știți, exact așa cum a fost în Orient. Acolo grâul se bătea cu o bâță și vântul s-a îngrijit ca neghina să fie despărțită de grâu; dar grâul a rămas acolo. El a fost bătut ca să fie separat,

dezlipit de neghină și ca să rămână înapoi un grâu curat. Iubiților în Domnul, cine scrie aceste lucruri? Pavel, Petru? Încercările arzătoare care vin asupra voastră să nu fie un lucru străin pentru voi. Trebuie să fie așa.

Deci, și aceste versete trebuie să le citim exact și să nu le punem unul împotriva altuia, ci să le comparăm unul cu altul. Și ca să avem un tablou complet, poate că citesc acum un verset care sună cu totul altfel decât cel pe care l-am citit înainte. Matei 10:1 *„Apoi Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi și le-a dat putere să scoată afară duhurile necurate și să tămăduiască orice fel de boală și orice fel de neputință.”* Domnul le-a dat putere alor Săi peste puterea Satanei. Eu sunt mulțumitor că în amândouă locurile este spus exact despre ce este vorba. Când ucenicii s-au întors înapoi, au spus: *„Doamne, chiar și dracii ne sunt supuși în Numele Tău.”* O puteți citi în Luca 10 versetul 17. Dar dacă voi scoateți duhurile necurate, Domnul a spus: *„Nu vă bucurați.”* Poate v-o citesc din Luca 10. *„Cei șaptezeci s-au întors plini de bucurie, și au zis: „Doamne, chiar și dracii ne sunt supuși în Numele Tău.” Isus le-a zis: „Am văzut pe Satana căzând ca un fulger din cer.”* Observați despre ce este vorba? S-a întâmplat! Dar chiar și dușmanul biruit peste care Dumnezeu ne-a dat deplina putere mai are de îndeplinit o singură însărcinare: să ne ceară pe noi, să ne lovească. Eu o mai spun încă o dată: nu să ne ducă de nas, nu să ne răstălmăcească Cuvântul altfel decât este scris, nu să facă alte lucruri, ci doar un singur lucru: să ne ceară așa cum se cerne grâul. Nici o altă însărcinare n-are. Și dacă Dumnezeu îi îngăduie s-o facă așa de bine, atunci s-o facă. Voi știți, Pavel l-a rugat pe Domnul, pentru că pe el Satana nu l-a tratat doar puțin elegant, ci l-a bătut cu pumnii. Așa că Pavel a strigat: *„Doamne, nu mai pot! Țepușul este așa de adânc în carnea mea. Nu mai pot să merg, nu mai pot să stau, nu mai pot să șed, nu mai pot! Doamne, nu mai pot!”* Și ce a spus Domnul? *„Harul Meu să-ți fie de-ajuns, căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită.”* Iubiților, eu am nădejdea că este o mângâiere pentru voi. Când sunt unele lovituri în familie, în căsnicie, la lucru, și când portofelul suferă câteodată, orice ar fi, gândiți-vă la Iov. Ce s-a întâmplat cu Iov? Să vă citesc? În timpul lui nu a fost nici un bărbat atât de temător de Dumnezeu, ca Iov. Și

în Iov 2, fiii lui Dumnezeu se adună în slavă și Satana este și el acolo. În versetul 2 și 3 și în versetul 6 este scris: „Domnul a zis Satanei: „Iată, ți-l dau pe mâna: numai cruță-i viața.” Închipuiți-vă! Fratele Branham a spus: „Dumnezeu a avut o astfel de încredere în Iov. El a știut că va sluji lui Dumnezeu, fie că este bogat sau sărac, fie că este sănătos sau bolnav, fie că trăiește sau moare, el va sluji lui Dumnezeu.” În zilele bune, o, cine nu-i poate sluji lui Dumnezeu? O, asta merge foarte frumos! Aici citim: Satana a spus: „Tu l-ai înconjurat, eu nu mă pot apropia de el, nici o nenorocire nu vine asupra lui, etc., dar lasă-l o dată pe mâna mea pentru un timp și apoi vei vedea Tu ce reacție va avea.” Și Dumnezeu a știut că se poate încrede în Iov și a spus: „Bine, atunci fă ce vrei cu el.” Și când se întâmplă asta, atunci loviturile vin una după alta. Când Satana lovește, atunci n-o face o singură dată. Voi cu toții cunoașteți cuvântul „solia lui Iov”. Atunci vine o solie a lui Iov, una după alta. Dintr-o dată totul merge pe dos. Aici o lovitură, încă o lovitură și apoi încă o lovitură și tocmai asta este semnul deosebit că Dumnezeu este cu voi și că Satanei doar i-a fost permis să vă treacă printr-o încercare, printr-un examen. E bine pentru acela care va trece examenul.

Din cauza timpului, eu vă dau acum două exemple. Unul din viața lui David, din 2 Cronici. Aici este scris că Satana a fost mânios din cauza Israelului și că l-a ațâțat pe David să facă numărătoarea poporului. Satana a fost mânios împotriva Israelului și pe bărbatul care stătea înaintea Israelului, și l-a luat pe conducător și uite, câți au murit după aceea? Peste 75000. Dar ce citim după aceea? David a trebuit să aleagă din trei nenorociri. Dumnezeu i-a împlinit dorința și apoi l-a binecuvântat din nou și nici nu a socotit ceea ce a făcut David. Dar Saul, care nu era ales de Dumnezeu, ci de oameni - în ochii noștri s-a făcut vinovat doar de o mică neascultare. El a trebuit să nimicească totul: oamenii și animalele. Și animalele le-a lăsat și nu a împlinit porunca Domnului cu exactitate. Ce s-a întâmplat după aceea? Lui, Dumnezeu i-a ținut în seamă. Și eu mă gândesc la Romani 4 - nu pot altfel - la fericirea lui David, cum el a exprimat-o în Duhul: „*Ferice de omul, căruia nu-i ține Domnul în seamă păcatul!*” Există oameni pe pământ care au fost aleși de Dumnezeu, prin Hristos, înainte de întemeierea lumii.

Dumnezeu nu le ține în seamă. În marea socoteală a lui Dumnezeu totul a fost pus pe crucea de la Golgota.

Deci, când dușmanul dă undeva lovitura, nu fiți triști din cauza asta, ci dimpotrivă începeți să mulțumiți, căci acesta este un semn bun că voi sunteți grâu și că în felul acesta trebuie să fie dezlipită puțină neghină de grâu. Pe ceilalți Satana și-așa îi are. Și de aceea el a cerut de la Domnul ca adevărații credincioși să mai treacă totuși prin încercări, pentru ca ei să se examineze, să fie încercați. Și cât de mulțumitori ne putem uita înapoi și putem spune: „O, Doamne, Tu ai fost cu mine. Toiagul Tău a fost mângâierea mea.” Cum a spus-o David într-un loc: *„Mă afund în noroi, și nu mă pot ține; am căzut în prăpastie, și dau apele peste mine.”* Ce a fost? Să ne gândim la alții care au trebuit să meargă prin încercări. Dumnezeu a fost cu ei. El va fi și cu noi. Din partea lui Dumnezeu, fie încercări, fie Satana, fie moartea, fie iadul, totul a fost deja rezolvat. Orice ar veni, trebuie să treacă pe lângă noi. El nu va permite mai mult decât ceea ce este spre mântuirea și binecuvântarea noastră. Cum am spus-o deja: Satana nu are nici un drept să-i ducă de nas pe adevărații copii ai lui Dumnezeu. El n-are nici un drept să te călăuzească în învățături străine și pe lângă cale. El și-a negociat doar un singur lucru: să lovească. Și dacă Dumnezeu îi permite, atunci noi nu vrem să ne plângem de lucrul acesta. Eu știu, noi suntem oameni și nici mie nu-mi merge altfel, dar începând de astăzi haideți să-i mulțumim Domnului. Ce este scris în Evrei? Voi știți că aceleași încercări au venit peste toți. Tot așa cum vor veni și peste voi. Eu mai degrabă aș vrea să fiu muștrat ca să fiu la Domnul, decât să rămân fără muștrare și să nu trăiesc răpirea. Orice-ar veni, noi vrem să-i mulțumim lui Dumnezeu din inimă.

Să o spunem acum ca și cuprins: pe Dumnezeu Îl poți recunoaște clar în creație. Pe Dumnezeu Îl poți recunoaște clar în Hristos. Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu Sine însuși. 2 Corinteni 5:19. *„Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos, și ne-a încredințat slujba împăcării; că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări. Noi dar,*

suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!” Împăcarea a avut deja loc, trebuie doar să fiți de acord cu ea, trebuie s-o primiți. Răscumpărarea a avut loc, voi trebuie s-o primiți, trebuie s-o trăiți. Isus este Răscumpărătorul nostru, El este Salvatorul nostru, El este Mântuitorul nostru, El este Împăratul nostru, El este Domnul nostru, El este Dumnezeu. Deja atunci bărbatul care prima dată nu a fost de față după înviere, Toma, a spus: „*Domnul meu și Dumnezeul meu.*”

Acum, al treilea lucru: Hristos în noi sau Dumnezeu în poporul Lui. Cuvântul Lui îl face viu, lucrările Lui lucrează în mijlocul alor Săi. Aceasta este dorința noastră arzătoare. Dumnezeu în poporul Său, descoperit în statura de om mare în Hristos, ca să nu mai fim copii clătinați încolo și încoace, ci să fim fixați în credință, să fim statornici în încercări, pentru ca Dumnezeu să se poată încrede în noi, pentru ca plinătatea care a fost revărsată de Rusalii, să se descopere acum, la sfârșit, în Biserică. De câteva ori, eu i-am spus deja Domnului: noi acum avem nevoie de o mai mare descoperire a lui Dumnezeu decât a fost vreodată pe pământ. Și dacă sunt mișcat în interiorul meu câteodată, atunci eu spun Domnului, așa cum o gândesc în interiorul meu. Și eu știu că El va scutura și va mișca cerul și pământul. Cum a zis prorocul: în acea zi, cerul va asculta pământul - și asta trebuie să vină. Dumnezeu va avea oameni pe pământ, așa că cerul se va coborî jos și binecuvântarea lui Dumnezeu va fi descoperită în mijlocul poporului lui Dumnezeu. Acum vă rog să credeți că acesta este adevărul.

Fratele meu mai în vârstă spune de fiecare dată: „Tot ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Să crezi din inimă!” Și dacă eu câteodată spun o propoziție mai puternică, atunci el spune: „Acesta este adevărul!” Și asta face atât de bine, este atât de plăcut - când oamenii în interiorul lor merg cu predica. El spune: „Asta așa e! Amin!” Pur și simplu tu trebuie să mergi cu predica în interiorul tău și să spui: „Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Mai degrabă cade cerul decât să mă înșele Cuvântul Lui!” Și dacă suntem sămânța lui Avraam, haideți să facem cum făcut el. Noi putem privi o secundă la noi și să spunem: „Nu-i nimic bun în

mine.” Ce-i asta? Un om ca toți ceilalți? Aceasta este o observație corectă, dar noi nu ne oprim la asta. Noi vedem ceea ce a făcut Dumnezeu din noi. Încă nu s-a descoperit ceea ce vom fi odată. Și apoi Ioan vine și spune: „Acum suntem copii ai lui Dumnezeu, dar când va fi descoperit, atunci vom fi asemenea Lui!” Amin! Asta o credem din toată inima și din tot sufletul! Noi acum la sfârșit vrem să auzim „amin”-ul vostru. Și noi care suntem mai în vârstă, credeți voi cu toții care suntem aici, că noi acum suntem deja copiii lui Dumnezeu? Spuneți „amin”! Eu vă documentez din Scriptură. Ioan 1: *„Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; 1:13 născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.”* Credeți voi în Numele Lui? Amin! Ați devenit voi copii ai lui Dumnezeu? Spuneți „amin”. Acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Încă nu s-a descoperit că totul I-a fost pus sub talpa picioarelor Lui. Iadul mai este în răscoală; moartea mai există, dar noi ne uităm la Acela, care pentru scurt timp a fost înjosit și despre care este scris: „Stăpânește în mijlocul dușmanilor Tăi până când toți dușmanii vor fi puși sub talpa picioarelor Tale.” Și apoi dintr-o dată se împlinește 1 Corinteni 15:28. Când totul Îi va fi supus... Lăsați-mă să v-o citesc, pentru ca voi să știți că așa este scris. 1 Corinteni 15:25: *„Căci trebuie ca El să împărătească până va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale.”* Deci, am citit înainte de la versetul 24 și acum 25: *„Căci trebuie ca El să împărătească până va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale. Vrăjmașul cel din urmă care va fi nimicit, va fi moartea. Dumnezeu, în adevăr, a pus totul sub picioarele Lui. Dar când zice că totul I-a fost supus...”* Aleluia! Când El va striga apoi că totul I-a fost supus, atunci nu va mai fi predicat, atunci este acolo. Aleluia ! Laudă lui Dumnezeu ! Când El va striga apoi că totul I-a fost supus, *„se înțelege că afară de Cel ce I-a supus totul. Și când toate lucrurile Îi vor fi supuse, atunci chiar și Fiul Se va supune Celui ce I-a supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți.”* Atunci încetează denumirile de „Tatăl” și „Fiul”; atunci descoperirea în Fiul se revarsă din nou în Dumnezeu. Isus a spus: *„Am ieșit de la Tatăl, și am venit în lume; acum las lumea, și Mă duc la Tatăl.”* El a ieșit de la Dumnezeu, a adus la suprafață un

neam divin - fii și fiice ale lui Dumnezeu, pentru ca să se împlinescă Scriptura: „*Iată, eu și copiii pe care mi i-a dat Domnul...*”. O, câte versete am putea enumera! Dar când va sosi timpul când El va striga: „Acum totul s-a supus!”, va fi maiestuos. Totul va fi minunat ! Și noi, acum deja ne putem supune deja Lui, să facem voia Lui, să-L urmăm pe El, să-L credem.

Și la sfârșit vreau să adresez încă un Cuvânt celor care încă nu și-au dedicat Domnului viața lor. Fiecare adunare pentru unii poate să fie ultima posibilitate. Poate chiar va fi ultima adunare. Noi ne gândim acum la o soră, care a adormit, ne gândim la mulți pe care i-am văzut aici mulți ani de-a rândul: dintr-o dată ei nu au mai fost. O zi, un ceas... va fi odată ultima zi și ultimul ceas. Inimă scumpă, Dumnezeu a făcut tot ce a putut face. Cine va fi pierdut, va fi pierdut din propria lui decizie; este pierdut pentru că nu a vrut să fie salvat. El nu va fi pierdut pentru că a păcătuit și a fost născut în păcat; el merge în pierzare pentru că nu a primit salvarea. Isus Hristos este astăzi Salvatorul tău. Pune capăt luptei tale interioare și spune: „Doamne, aici sunt. Tu mi te-ai descoperit, Tu ai vorbit cu mine, aici este viața mea.”

Celor care sunt în încercări, eu vă spun: Romani 8:28, și în mod deosebit versetul 33: „*De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu...*” Cei mai mulți citesc acolo cuvântul „trebuie”, dar nu este scris așa în Biblie. Este doar scris: „...*toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu...*” Lăudat să fie Numele Domnului! Și în această legătură, Pavel spune: „ce ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru?” Și răspunsul: nimeni și nimic. Nimic! Nici viața, nici moartea, nici lucrurile prezente, nici cele viitoare, nici suferința, nici spânzurătoarea, nimic! Pe noi care am gustat și am trăit dragostea lui Dumnezeu, nimic nu ne poate despărți de această dragoste divină, care este în Isus Hristos, Mântuitorul și Domnul nostru. Uniți cu Dumnezeu, în legătură cu El de fiecare dată, și veșnic. Lăudat și cinstit să fie Numele Lui ! Amin !

Să ne ridicăm în picioare pentru rugăciune. Poate cântăm cântarea „Așa cum sunt, așa trebuie să fie”, și cântarea 233.

Voi pleca în Polonia și după aceea voi merge în Rusia, dacă

Dumnezeu vrea... Voi știți că eu am o slăbiciune pentru Rusia în inima mea. [...] Este vorba despre credința oamenilor din Rusia. Oamenii sunt aduși la Domnul mai ușor decât religioșii fanatici. Eu nu am uitat când am predicat ultima dată în biserica baptistă din Moscova. Acolo este Academia de ofițeri, lângă adunare... și câți ofițeri de armată au venit acolo la adunare în uniformă și au ascultat Cuvântul lui Dumnezeu. A fost o plăcere deosebită să vezi cum ofițerii cu rang umpleau coridorul. Asta a fost foarte frumos! Dumnezeu să-l binecuvânteze pe domnul Gorbaciov într-un mod deosebit, dacă bărbatul acela se va mai pocăi. Atunci ar fi în cer bucurie peste măsură; doar iadul va fi trist. Dar asta să nu ne intereseze. La Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile! Și undeva este scris: „El își ia pe cei mari ca ostatici.” La Dumnezeu totul este posibil! Cine s-a rugat vreodată pentru Gorbaciov? Eu și așa o cred pentru el. Amin! Să ne rugăm și pentru politicienii noștrii pe care nu-i iubim așa de mult pentru că nu fac totul bine. Dar numai Dumnezeu va face totul corect. Să ne gândim la toate stăpânirile, indiferent de ce natură sunt acestea: cu atât mai bine ne va merge și cu atât mai puține dureri de stomac vom avea.

Frate Müller primiți salutări. Frați și surori, primiți salutări! Văd pe fratele Forestieri. Salutări pentru Etien Jenton, salutări pentru Barilier, salutări pentru toți frații și surorile în Domnul. Cine s-a bucurat că noi am fost astăzi aici? Spuneți „amin”. Ne ridicăm încă o dată în picioare și mulțumim Domnului:

Tatăl nostru ceresc, noi știm că Tu ești astăzi în mijlocul nostru. Noi știm că Tu ai vorbit cu noi astăzi și că nici un om din această sală nu pleacă fără ca pentru el să nu fi fost ceva din Cuvânt. O, Domne, pentru fiecare a fost ceva: și pentru cei apăsăți și pentru cei încercați, pentru toți a fost ceva astăzi; și pentru cei care sunt mai slabi, pentru fiecare a fost ceva și pentru toți aceia care Te iubesc. Și noi Te iubim, noi care iubim Cuvântul Tău și care am recunoscut ceasul și mesajul și mesagerul pentru acest timp. Îți aducem mulțumire încă o dată. Tu ești Dumnezeul viu, Doamne. Tu de fiecare dată Te-ai descoperit din nou în întreaga creație, ai adus la iveală viața nouă, roade noi.

Iubitule Domn, Atotputernicule Dumnezeu Tu Te-ai descoperit în Hristos, în toată plinătatea Ta, și tot așa Te-ai

descoperit în Biserica Ta, în aceeași plinătate. Pune în inima noastră versetul acela: „*Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărei domnii și stăpâniri.*” Satana nu mai are nici o putere. Nimeni nu este Capul nostru; Tu ești Capul nostru, Tu ai toată puterea în cer și pe pământ, Ție îți aparținem ca Biserică. Tu ești Capul Trupului Tău, al Bisericii, Tu să ai primul loc în toate lucrurile. Călăuzește-ne calea într-acolo, Doamne. Călăuzește-mă pe mine, ca eu să merg pe calea Ta ascultător pentru ca Tu să Te poți descoperi și să ne poți binecuvânta, Cuvântul Tău să-l confirmi. Fă același lucru în întregul Tău popor.

Și acum noi Te rugăm pentru întreaga omenire, pentru toate popoarele, limbile și națiunile, pentru toate conducerile, pentru toate stăpânirile. Pune-i în funcție și dă-i jos cum îți place Ție, conform planului Tău pentru acest timp. Binecuvântează într-un mod deosebit partea estică a Europei, pe aceia care au rămas în urmă în multe lucruri, pământește și duhovnicește. O, fie ca Tu să Te descoperi acolo! Acolo sunt și frații noștri și surorile noastre. Noi îi binecuvântăm în Numele Domnului. Binecuvântăm stăpânirea din Moscova, pe domnul Gorbaciov. O, Doamne, binecuvântează peste tot, în toate țările. Îți mulțumim și pentru țările noastre, pentru libertatea pe care o avem, pentru bunăstarea noastră, pentru mijloacele care ni le dăruiești astfel încât noi putem da întregii lumi hrana spirituală. Tu ai binecuvântat Elveția într-un mod deosebit și i-ai păzit în al doilea război mondial, încât nici un soldat nu a pus piciorul în această țară. O, Doamne, jumătate de lume a fost ocupată, numai țara aceasta a rămas ocrotită, o, Dumnezeuule ca o oază. Și Tu l-ai lăsat pe robul Tău William Branham să vină aici, în stadionul din Halle. El a predicat aici, Tu aici ai confirmat Cuvântul Tău. Iubitule Domn, dacă Tie îți place fă în acest oraș începutul unei restituiri totale și a proslăvirii Tale și a confirmării Cuvântului Tău. Tu ești Dumnezeu, fă cum Îți place. Voia Ta să se facă, Împărăția Ta să vină cu toată puterea. Lăudat să fii Tu în vecii vecilor! Amin!

Putem spune mângâiați: El ne-a binecuvântat! Rămâneți în harul lui Dumnezeu. Dați-vă mâinile unii altora. Amin!